N°. 702. # DE GRONDWET. 1855.

VERSCHIJNT
Alle dagen, behalve Zon- en Feestdagen.

ABONNEMENTSPRIJS:
Voor 's Gravenhage per 3 maanden . . . . . . ƒ 4.50.
Voor de overige steden des Rijks . . . . » 5.50.

DONDERDAG 30 AUGUSTUS.

UITGEVER-DIRECTEUR:
C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.
Hoofd-Correspondenten M. Schoeneveld en Zoon, Beursteeg, te Amsterdam.
Brieven franco aan het Bureau De Grondwet. Jan Hendrikstraat, n°. 259.

PRIJS DER ADVERTENTIEN:
Van één tot zes regels. . . . . ƒ 1.00.
Voor elken regel meer. . . . . » 0.15.
Behalve de 35 cts. zegelgeld.
Aankondigingen van geboorte, huwelijk en overlijden worden geplaatst tegen betaling van ƒ 1, het zegelregt daaronder begrepen.

Afschaffing van alle plaatselijke accijnsen.

I.

In eene der zittingen van de zomervergadering der Provinciale Staten van Utrecht, onlangs gehouden, werd bij de behandeling van een voorstel of plan, betreffende de Geldersche vallei, door Prof. ACKERSDIJK met een woord van dankbaarheid herinnerd aan den heer VAN ASCH VAN WIJCK, uit wiens gesprekken en geschriften hij het eerst met dit onderwerp is bekend geworden. Dat geachte lid voegde daarbij het volgende: »Die kundige man heeft onvermoeid voor die zaak »geijverd, en heeft toch bijna geen weêrklank kunnen »vinden. Doch dat is het lot van de meeste zaken van »gewigt; in den eersten tijd worden zij door niemand »ondersteund; en die er voor ijvert bekomt gewoonlijk »den dubbelzinnigen naam van planmaker. Spreker »verheugt zich, dat deze zaak zooveel is vooruitgegaan. »Dit moge tot bemoediging strekken en het vertrou»wen bevestigen, dat pogingen voor iets dat goed is, »al is het ook na onzen dood, nog vruchten dragen.«

Hoe meer het tijdstip nadert, dat de termijn tot herziening der bestaande plaatselijke belastingen zal zijn verstreken, des te meer vermenigvuldigen zich de plannen en voorstellen, om die herziening tot stand te brengen; en, terwijl het meerendeel der gemeenten in ons Vaderland die, ook voor de kleinste gemeente niet onbeduidende taak heeft vervuld, zijn de aanzienlijkste steden nog grootendeels verstoken van eene wettelijke regeling van dit gewigtig onderwerp, 't welk niet alleen met het belang der gemeentekas in verband staat; maar zoo zeer ingrijpt in de verschillende takken van welvaart en middelen van bestaan der ingezetenen. De Gemeentewet laat eene keuze tusschen onderscheidene door haar gestelde regels; maar opdat die keuze onberispelijk en onberouwelijk zij, moet zij steunen op en voortvloeijen uit eene grondige kennis en onpartijdige beoordeeling van de belangen der gemeente. Geschiedenis en ervaring moeten daarbij tot leidsvrouwen verstrekken; want wie de lessen van het verledene niet waardeert, ziet zich vaak in de toekomst teleurgesteld.

Niet lang na de invoering der Gemeentewet werd aan den Gemeenteraad van eene der aanzienlijkste steden van ons Vaderland een voorstel ingediend, waaraan de door ons aangeduide vereischten niet ontbraken. Immers men oordeelde het daarbij voor de Gemeentebesturen van uitnemend gewigt, om zich *bij tijds* voor te bereiden op de gewigtige taak, die hen wachtte en daartoe in ernstige overweging te nemen: *a.* welke wijzigingen het bestaande belastingstelsel ondergaat; *b.* wat het nieuwe stelsel tot vergoeding aanbiedt; *c.* hoe de plaatselijke belastingen daarmede kunnen bevorderd worden.

Wat Prof. ACKERSDIJK onlangs in de Utrechtsche Staten-vergadering zeide en zoo straks door ons werd aangehaald, is ook in vollen nadruk op dát voorstel toepasselijk. De geachte voorsteller heeft onvermoeid voor die zaak geijverd en achtte daartoe geene belangrijke geldelijke opoffering te groot; en heeft toch bijna geen weêrklank kunnen vinden dan bij den Minister THORBECKE, die het plan van den hoofdelijken omslag opnam onder de grondslagen, welke bij de heffing van eigene directe belastingen tot maatstaf konden dienen en in de maand Februarij 1853 aan de Gemeentebesturen opgegeven werden. Het voorstel deelde in het lot van de meeste zaken van gewigt, in den eersten tijd worden zij door niemand ondersteund, en zoo de voorsteller, die er voor ijverde, al niet den dubbelzinnigen naam van plannenmaker bekwam, nog erger was de miskenning zijner lofwaardige en heilzame bedoelingen in het belang zijner geboortestad, daar men ze verdacht maakte, en uit zijne betrekking tot den handel aanleiding nam, om de bron van zijne bedoelingen aan eigenbelang toe te schrijven, waarvoor zijne maatschappelijke betrekking en onafhankelijke positie hem niet scheen te kunnen beveiligen.

Wij verheugen ons, gelijk Prof. ACKERSDIJK zich verblijdde, »dat deze zaak zooveel is vooruitgegaan«. Moge al het plan, dat wij onder de oogen hebben, bij gebrek aan genoegzame ondersteuning, niet zijn tot stand gekomen: de tijd dien wij beleven en de omstandigheden, die er plaats vinden, geven ons grond en aanleiding meer dan overvloedig, om aan eene eindelijke afschaffing van alle plaatselijke accijnsen te gelooven.

De heer VAN ASCH VAN WIJCK, wien de loftuiting van Prof. ACKERSDIJK gold, heeft geen vrucht van zijne bemoeijingen betreffende de Geldersche vallei gezien; want de dood nam hem weg vóór dien tijd. De heer HARTEVELT, wiens voorstel wij bedoelen, heeft zijne betrekkingen van Wethouder en lid van den Gemeenteraad van Leijden nedergelegd, en de taak, waarmede hij zich belast zag, aan andere handen overgedragen. Die taak is nog niet vervuld, en de herziening van het belastingstelsel aldaar, gelijk in menige andere aanzienlijke Gemeente nog niet tot stand gekomen. Reeds zijn Gemeenten tot het besluit gekomen om de heffing van plaatselijke accijnsen geheel af te schaffen en de talrijke besluiten tot afschaffing der plaatselijke belasting op het gemaal zullen daartoe van zelve leiden. Dat moge tot bemoediging strekken en het vertrouwen bevestigen, dat pogingen voor iets dat goed is toch eenmaal vruchten dragen zullen. Hetzelfde gevoelen, wat ook in de Landsvergaderzaal onlangs werd uitgesproken en indruk maakte, vindt ook hier zijne toepassing: »dat beginsel zal zich zelf wel helpen.«

Wij hebben gemeend eene nuttige zaak te verrigten, wanneer wij, in de tegenwoordige omstandigheden, de algemeene aandacht vestigden op het *Voorstel tot afschaffing van het bestaande en invoering van een nieuw belasting-stelsel binnen de gemeente Leijden*, in 1852 aan den Gemeenteraad ingediend, gedrukt en algemeen verkrijgbaar gesteld, omdat de daaraan ten grondslag gelegde beschouwingen schier op elke stad in meerdere of mindere mate van toepassing zijn. Die beschouwingen rusten op feiten, die wij nergens betwijfeld hebben gevonden in de destijds openbaar gemaakte stukken betreffende deze zaak; maar die trouwens ook aan de ervaring en het gezond verstand kunnen worden getoetst, als geldende voor *alle* steden. Ook het bezwaar, dat het bedoelde voorstel onaannemelijk of onuitvoerlijk werd geacht, heeft geen den minsten grond; omdat wij niet zeker zijn, dat de tegenstand, dien het voorstel ondervindt, steeds uit zuivere en reine bedoelingen voortspoot en niet hoofdzakelijk aan hartstogtelijkheid, partijzucht of vooroordeel, was toe te schrijven. Zeker is het, dat onder al de voorstellen, die wij onder het oog kregen, er geen was, dat in grondigheid en degelijkheid het voorstel van den heer HARTEVELT voorbij streefde, ofschoon het geene wetenschappelijke waarde bezit, maar wel om de eenvoudigheid van het betoog, het kenmerk der waarheid.

Wij willen daarvan dadelijk eene proeve geven door de overneming van hetgeen wordt gezegd als vrucht van het onderzoek der nadeelen, welke de heffing der plaatselijke belastingen op voorwerpen van gebruik voor de gemeente Leijden oplevert. Wij laten den heer H. zelven spreken:

»Het zal voor mijn doel genoeg zijn, wanneer ik de lessen uit de ervaring put, en op niets anders de aandacht vestig dan op hetgeen onder het bereik van ieders waarneming en opmerkzaamheid valt.

»Het moge waar zijn, dat de heffing van plaatselijke accijns onmerkbaar geschiedt bij sommige gemeenten, en ongevoelig in den prijs van het voorwerp begrepen en betaald wordt; — zoo de ligging der gemeente, gelijk van onze stad, het zoo gemakkelijk maakt het benoodigde voorwerp van verbruik, zich op kleinen afstand, onder den rook der stad, voor eenige centen minder aan te schaffen, moet het geheele denkbeeld van gemakkelijke en ongevoelige betaling der belasting wegvallen.

»En wanneer de ingezeten zich belast ziet, boven zijn concurrent in de omliggende buitengemeenten, met de inachtneming van verordeningen en voorschriften, die hem de verpligting opleggen om met opoffering van tijd, moeiten en kosten, bij uitzondering van zijne medeingezetenen voor het belang der gemeente te waken, is dan dat stelsel billijk en regtvaardig te noemen?

»Maar als het reeds in tijden, dat de voorwerpen van dagelijksche behoefte en verbruik goedkoop zijn, zich gemakkelijk laat berekenen het verschil, dat de belasting op den prijs uitoefent, wat was het oordeel toen in tijden van duurte en schaarschheid, de hooggestegen prijs nog bezwaard werd met hetgeen ten behoeve der stad daarop was gelegd? Was het wonder, dat het vernuft zich scherpt op allerlei middelen, waardoor het naauwlettendst toezigt werd verschalkt, en de trouw aan eed en pligt werd op de proef gesteld?

»Het zal zeker wijsheid genoemd worden, wanneer het doel door regtstreeksche en eenvoudige middelen wordt bereikt; maar zoo wij letten op de kostbaarheid der middelen, die aangewend worden om in te vorderen wat ieder burger moet toebrengen tot het gemeentelijk huishouden, valt zeker op de keuze dier middelen niet te roemen.

»En niettegenstaande de kostbaarheid van het toezigt en de invordering der belastingen op voorwerpen van verbruik, doet zich de ongenoegzaamheid van het personeel voor eene aanhoudend stipte en geregelde dienst van tijd tot tijd gevoelen, omdat de bezoldiging in geene billijke verhouding staat tot de diensten, die worden geeischt.

»Als men let op de menigvuldige voorschriften, die door den bakker en den molenaar, den slagter en den handelaar in wijn en gedistilleerd, in de uitoefening van hun bedrijf behooren te worden in acht genomen en waarvan de veronachtzaming voor hen en hunne bedienden, ook zelfs bij een bloot verzuim, de betaling van geldboeten onmiddellijk tengevolge heeft; als men acht geeft op de kosten, die meerdere hulp van bedienden vereischt, — op de uitschotten, waartoe menig handelaar boven den prijs van het voorwerp aan accijns verpligt wordt, — op de schade, die wanbetalingen ook daarin dubbel veroorzaken, — dan zal het niet gemakkelijk vallen aan de andere zijde redenen te vinden tot aanbeveling van het accijns-stelsel.

»Slaat men het oog op de ligging van Leijden, zooals het op de grenzen van Noord- en Zuid-Holland langs den waterweg, de voornaamste koopsteden met elkander in gemeenschap stelt, van welk uitnemend belang kan het dan voor den binnenlandschen handel worden geacht, eene onbelemmerde en van lastige formaliteiten onthevene doortogt te genieten, en — al wordt ook niemand in den vervoer van of de beschikking over zijne goederen meer beperkt, dan ter verzekering van de inning der plaatselijke belastingen noodig is: het spreekt van zelf, dat de maatregelen van toezigt bij den invoer, zullen zij doel treffen, altijd belemmering en bezwaar in den vervoer veroorzaken.

»Met opzet zwijg ik van den last, die op de geringe volksklasse, door het belasten der eerste levensbehoeften gelegd wordt; — van de onevenredigheid, die er bestaat, tusschen het bedrag van haar gewoon inkomen en den betaalden accijns, — van de noodzakelijkheid om haar daarvan geheel of gedeeltelijk te ontheffen of daaraan te gemoet te komen; liever wijs ik op het tal van slagters, broodverkoopers en herbergen, dat zich in den laatsten tijd langs onze singels, onder den rook der stad gevestigd heeft, waar het benoodigde tot minder prijs, ja minder dan het verschil der stedelijke belasting, om de vrijheid, die men geniet, kan verkregen worden: eene concurrentie, die voor vele onzer handeldrijvende stadgenooten nadeelig is, omdat zij ontheven is van bezwaren, die op de laatsten drukken en een eerlijken wedijver belemmeren.

»En als een Gemeentebestuur niet onverschillig kan of mag zijn, omtrent den zedelijken toestand der ingezetenen, — als het zich niet enkel geroepen acht tot het maken van verordeningen, die in het belang der

openbare orde en gezondheid worden vereischt, maar daaronder bij Art. 135 der Gemeentewet moeten begrepen worden alle maatregelen, die de zedelijkheid kunnen bevorderen, — dan mag het onderzoek niet achterblijven omtrent den invloed, die de verordeningen op de plaatselijke belastingen uitoefenen op de begrippen van zedelijkheid. Is het bevreemdend, wanneer men door de dagelijksche behoefte gedrongen, het geen kwaad acht, om zich het noodige tot minder prijs te verschaffen, wanneer de gelegenheid zich daartoe op zulk een geringen afstand aanbiedt? Men weet ja, dat elke poging om zulks in te voeren, verboden is; maar dat daarmede verkorting van regten gepaard gaat, dat zulks in beginsel met diefstal en oneerlijkheid kan worden gelijk gesteld, is niet zoo algemeen doorgedrongen tot de bewustheid der geringere volksklassen. Van daar de onderscheidene middelen, die aangewend worden om het doel te bereiken; van daar het overleg tot het aanwenden van middelen om te misleiden en het naauwlettend toezigt te bedriegen; — van daar de pogingen om dat toezigt niet alleen te verschalken, maar door beloften en aanbiedingen, ontrouw te maken aan eed en pligt; — van daar meer dan één treffend voorbeeld, dat de onbeduidendste poging tot smokkelarij, bij het welgelukken in den aanvang, tot verdere oneerlijkheid, tot wanbedrijf en misdaad heeft geleid. En wat vermag de strafwet? wat baten de toepassing der straffen van geldboeten bij de onvermogenden, die in den regel soms voor een gering loon daartoe worden aangeworven? welken invloed vermag de toepassing der gevangenis-straf voor enkele dagen? Het zedelijk kwaad, dat uit de heffing van belastingen op voorwerpen van verbruik voortvloeit, laat zich moeijelijk genezen, omdat het de verstandelijke vermogens dienstbaar maakt aan de verkeerde neigingen van het hart, en zoovele redenen aan de hand geeft, waardoor het zich laat vergoelijken, bij behoeftigen en minvermogenden, bij wien de natuur gaat boven de leer."

Wij achten het van groot belang, op de hoogte te blijven van de marktprijzen der granen, bijzonder van de *tarwe*, omdat zij een belangrijken invloed uitoefenen op de gunstige gevolgen der afschaffing van den rijksaccijns op het gemaal met 1o. Januarij aanstaande. Tot dat einde zullen wij wekelijks eene opgave doen van den stand der markt te Rotterdam, die telken Maandag wordt gehouden. Zoo de prijzen blijven klimmen, wordt de belasting te meer knellend en bezwarend, maar ook de ontlasting door afschaffing minder merkbaar en gevoelig, wanneer men natuurlijk de ontheffing der formaliteiten daarvan uitzondert, welke altijd hare gunstige gevolgen zal doen ondervinden.

De eerste marktdag na de uitvaardiging der Wet tot afschaffing van den accijns op het gemaal geeft ons van den prijs der *tarwe* te Rotterdam, de volgende uitkomst:

Zeeuwsche, Flakkeesche	puike	*f* 15.30 à *f* 15.80.
	mooije	- 14.90 " - 15.30.
	mindere	- 14.80 " - 13.80.
134 135 Bovenlandsche	. . . .	- 16.70
Zes weken later (27 Aug.)		
Zeeuwsche	puike	- 16.30 " - 16.80.
	mooije	- 16.00 " - 16.40.
	mindere.	- 15.80 " - 14.60.
134 135 Bovenlandsche	. . . .	- 18.30

De *rogge*, waarvan de hoofdmarkt te Rotterdam gevestigd is, was, wat de Pruissische soorten betreft:

op 16 Julij . . . *f* 10.40.
" 27 Aug . . . - 10.80.

Uit die vergelijking blijkt reeds, dat er eene belangrijke rijzing vooral in de *tarwe* plaats heeft.

Buitenland.

ALGEMEEN OVERZIGT.

Koningin Victoria heeft eergister Parijs verlaten. De pracht bij haar vertrek, overtrof die welke gedurende haar verblijf in Frankrijk werd ten toon gespreid.

In een telegrafische depêche uit Boulogne, dd. 28 Aug., wordt gemeld:

De Keizerlijke trein is ten 5 ure alhier met de Koningin van Engeland aangekomen. Onmiddellijk daarna had een revue op het strand plaats. De Koningin werd met veel geestdrift begroet. Zij heeft 25,000 francs aan den minister van binnenlandsche zaken gezonden, teneinde onder de armen van Parijs te worden verdeeld. Gister heeft prins Jerome zijne hulde aan de Koningin aangeboden.

In eene telegrafische depêche uit Londen, dezelfde dagteekening voerende, wordt gemeld:

De Koningin is heden morgen ten negen ure te Osborne aangekomen.

Beschouwingen over de staatkundige strekking dezer reis vervangen thans in de Fransche en Engelsche dagbladen de plaats der verslagen omtrent de feesten en plegtigheden, welke gedurende de afgeloopen week de kolommen dier couranten vulde; weldra zullen andere gebeurtenissen komen welke de zoo even genoemde weder verdringen zullen. Zoo snel gaan thans de zaken.

Nu is weder de aandacht het meest op de Krim gevestigd.

Wij zeiden gister, dat de brief van den Keizer aan generaal Pelissier en de depêche van dezen laatste, meldende het nemen eener Russische embuscade op het glacis van den Malakoff-toren in den nacht van 23 op 24 Aug., het ontwaken der algemeene belangstelling in de gebeurtenissen van het oorlogstooneel motiveerde.

Niettemin behoorde nadere berigten afgewacht te worden om de strekking der door de Franschen behaalde overwinning goed te kunnen beoordeelen.

En dit blijkt nu ook met der daad; want ziet hier eene depêche van prins Gortschakoff gedagteekend van den 29en des avonds, dat is op denzelfden dag en men zou haast kunnen zeggen op hetzelfde uur als de depêche van generaal Pelissier, meldende: „Geene bijzondere veranderingen in den stand van zaken voor Sebastopol." Onze lezers weten bij ervaring, dat wij ons niet bezig houden met het in verband brengen der depêches van Russische generaals en die der generaals van de geallieerden.

In eene telegrafische depêche uit Konstantinopel dd. 25 Aug. (des avonds) wordt gemeld:

Het garnizoen van Kars heeft een vrij gelukkigen uitval gedaan. De Russen zijn in de noodzakelijkheid geweest zich van Erzerum te verwijderen.

Volgens te Weenen ontvangen berigten uit Konstinopel van 25 dezer, had lord Stratford de Redcliffe, zich naar Balaklava begeven, en werden alle beschikbare Fransche troepen naar de Krim ingescheept.

Terwijl de Fransche en Engelsche bladen zich bezig hielden met verslagen omtrent de reis van Koningin Victoria te Parijs, begonnen de Duitsche bladen weder de eenigen tijd sluimerende quaestie te bespreken, rakende de adhaesie der Duitsche staten aan de staatkunde van Pruissen of aan die van Oostenrijk in de Oostersche quaestie.

Dat twistpunt werd met meer levendigheid behandeld, naar aanleiding eener circulaire van het Weener kabinet, ten doel hebbende eene nieuwe poging te wagen, om door den Rijksdag te doen aannemen de solidariteit of veeleer de ondeelbaarheid der vier waarborgspunten. Deze circulaire, aan de vertegenwoordigers van Oostenrijk bij de Duitsche hoven gerigt, ten einde hun tot instructie te dienen, heeft van den kant van Pruissen een antwoord, onder dagteekening van 8 Aug., uitgelokt, waarin het kabinet van Berlijn blijft persisteren bij zijne vroeger aangenomen houding, dat is dat het weigert de solidariteit der vier punten aan te nemen en het besluit van den Rijksdag handhaaft, die slechts de twee eersten tot de zijnen heeft gemaakt.

De Berlijnsche correspondent van de *Indépendance Belge*, die eenige bijzonderheden mededeelt omtrent dit laatste document, voegt er bij, dat, volgens verspreidde geruchten, andere Duitsche regeringen, hoofdzakelijk die van Beijeren en Saxen, een antwoord zouden gezonden hebben van gelijksoortigen aard als dat van Pruissen. Wij gelooven evenwel, dat dit laatste feit nadere bevestiging behoeft.

De *Gazette de Madrid* van den 23 dezer deelt het decreet mede, waarbij de Rota (opperste geregtshof) voor het tegenwoordige als onnoodig wordt opgeheven met het oog op de afbrekingen der betrekkingen met Rome. Terzelfder tijd ontslaat dit decreet uit zijne betrekking een ambtenaar aan wien de nuntius van den Paus, de heer Franschi, bij zijn vertrek zijne werkzaamheden had op gedragen. Om de strekking van dit decreet wel te vatten, waarvan de tegegraaf slechts het eerste gedeelte mededeelt, moet men weten, dat krachtens oude Spaansche wetten en overeenkomsten met Rome, de nuntiussen van den Paus te Madrid, in tegenstelling van hetgeen voor andere vreemde vertegenwoordigers bestaat, hunne betrekking niet opdragen kunnen aan zaakgelastigden, die hen gedurende hunne afwezigheid vervangen. Mgr. Franchi was van dien alouden regel afgeweken, en het ministerie antwoordde daarop door de nieterkenning van den aangewezen zaakgelastigde, den heer Eleuterro Juantorena.

Hetzelfde nommer van den 23 van de *Gazette de Madrid* deelt een ander decreet mede, waarbij de reorganisatie van de provinciale militie bevolen wordt. Zij zal in 24 bataillons verdeeld worden.

In zijn nommer van den 25sten deelt de *Gaceta* het berigt mede, dat de vreemdelingen uitgesloten zijn van de gedwongen leening. Het bevat de ratificatie van het tractaat tusschen Spanje en de Dominicaansche republiek gesloten.

Men meldt, dat de heer Bruil, minister van finantien, zich bezig houdt met een ontwerp van hervorming aan zijn ministerie, hoofdzakelijk ten doel hebbende om het te groot aantal zijner ambtenaren, te verminderen. Moge deze uitmuntende maatregel, vooral in Spanje dringend noodzakelijk, geen schipbreuk lijden op den wederstand van het misbruik.

De aankomst van tijdingen uit de Vereenigde Staten heeft thans schier dagelijks plaats. Volgens de laatste berigten echter was er in de Staten der Unie niets nieuws voorgevallen. Daarentegen hebben er belangrijke gebeurtenissen te Mexico plaats gehad. Men had te New York berigten uit de hoofdstad van dat land van 5 Aug., volgens welke zij, die tegen Santa Anna opgestaan waren, slechts op vier mijlen afstand van Vera Cruz zouden zijn.

De staat Guanaxato zou in hunne magt gevallen zijn en het gerucht liep, dat het hun ook gelukt was zich van het schip de *Canducta* meester te maken, dat den 18en New-York verlaten had met eene lading voor Vera Cruz en wel voor eene waarde van 500 mille dollars. Veertig man van de regeringstroepen zouden gedood zijn, en de drie honderd overblijvende zouden zich bij den soldaten van Alvarez aangesloten hebben.

Andere lezingen willen, dat een der luitenants van den dictator, de generaal Blanco, die de opstandelingen vervolgde, ze verslagen heeft en in zegepraal te Mexico zou zijn binnengekomen. Duizende verschillende tegenstrijdige geruchten waren in omloop ten aanzien der bewegingen van de opstandelingen en de nederlagen, welke de aanhangers van het gouvernement hun hadden doen lijden; maar die bewegingen komen niet goed overeen met de talrijke arrestatien, welke dagelijks in de hoofdstad plaats hebben, ten gevolge der ontdekking eener zamenzwering, waarin zelfs priesters zouden zijn betrokken. Binnen kort zullen wij de oplossing van dit raadsel hebben.

In het noorden heeft de kolonel der opstandelingen de stad Saltello bemeesterd, die verdedigd werd door een garnizoen van 2,000 man en vijf stukken kanon.

Generaal Woll bevindt zich bij voortduring te Matamoras, waar hij versterkingen uit Tumpico ontvangen heeft.

Men meldt uit Havanna, dd. 8 Aug., dat de creolen, welke zich als Amerikaansche burgers der kolonie hebben doen naturaliseren, verbannen zijn. Dit zal een nieuw onderwerp van beroering voor de Vereenigde Staten zijn.

ENGELSCHE POST.

De gravin de Neuilly en hare kinderen: de graaf en de gravin de Nemours, zijn van hun uitstapje naar Wals te Claremont teruggekeerd. De hertog en de hertogin van Aumale zijn insgelijks op hun kasteel van Twickenham teruggekeerd.

— Lord Dundonald maakte van het bombardement van Sweaborg gebruik, om de aandacht van het publiek te vestigen op zijne plannen, volgens welke hij zich verbindt om binnen een zeer kort tijdsverloop de Russische versterkingen te vernielen. Hij heeft te dier zake een brief aan de dagbladen gerigt, bevattende recriminatien tegen het ministerie, vergezeld gaande van een biljet van den heer Charles, een uitstekend Engelsch ingenieur, die verklaart dat de hem medegedeelde plannen in alle opzigten schijnen te zullen beantwoorden aan de verwachtingen, die de heer Dundonald zich daarvan voorstelt.

FRANSCHE POST.

De Koningin van Engeland verliet eergister, volgens programma, Parijs, en naar men algemeen hoort verzekeren moeten zij, Prins Albert en hare kinderen, verrukt zijn over de gastvrijheid van het Fransche hof, en over de goedgezindheid van de bevolking, welke zich geen oogenblik verloochend heeft. Even na 10 uren verliet H. M. in een open, door vier schimmels getrokken rijtuig, St. Cloud, en begaf zich naar het paleis der Tuilerien. De Koningin, de Keizerin, de Keizer en prins Albert zaten in hetzelfde rijtuig. In de volgende waren de Prins van Wales, de Koninklijke Prinses, de graaf van Clarendon, eenige andere Engelsche grooten, alsmede de kolonel Fleury gezeten.

De Koningin hield zich in de Tuilerien niet langer op dan noodig was, om van paarden te wisselen, waarna de togt werd voortgezet. Aan het hoofd van den trein, die zich uit de Tuilerien door de rue Rivoli, de rue Castiglione, de Place Vendôme, de rue de la Paix en de Boulevards naar het spoorweg-station bewoog, reed een eskadron garden in groot tenue; daarop volgden zes rijtuigen waarin zich prins Napoleon en de dames en heeren van het Engelsche hof bevonden. Achter deze kwam eene afdeeling der Honderd Gardes in hunne prachtige uniform, welke een vergulde staatsiekoets vooraf gingen, door acht schimmels getrokken. De Koningin zat op de eerste plaats, en naast haar de Prinses, beiden tegenover den Keizer en prins Albert; de Keizerin had van hare gasten reeds in de Tuilerien afscheid genomen. Op het rijtuig der Koningin volgde een schitterende staf, in welke bijna geen enkel der in Parijs aanwezige generaals en andere hoogere officieren gemist werd. Men merkte daaronder op den maarschalk Vaillant, den maarschalk Magnan, generaal Canrobert enz.

De geheele weg tot aan het station was feestelijk versierd, en even als bij hunne aankomst, zoo was ook nu de geheele weg als met menschen bezaaid, ditmaal om de Koningin vaarwel te zeggen.

Thans was alleen de wachtkamer, waar de Koningin vertoeven moest, met bloemen versierd. Wat het vertrek van de Britsche gasten vooral een plegtig voorkomen gaf, was het groot aantal heeren en dames, welke nu in het stations-gebouw toegelaten werden. De dames, die zich van hun regt om nieuwsgierig te mogen zijn, rijkelijk gebruik maakten, waren allen op het prachtigst gekleed, en leverde een zeldzaam schitterend schouwspel op. De gallerijen waren zoo ingerigt, dat de Koningin, als zij zich naar haar rijtuig begaf, om zoo te zeggen, door bloemen en schoone vrouwen omringd was.

Behalve de straks reeds opgenoemde officieren, zag men hier den Minister van Finantien Magne, F. Barrot, den Franschen gezant in Belgie, de Persigny, Walewski, Billault, Ruuher, den admiraal Hamelin, den Prefect van het departement der Seine, den heer Haussman, den Prefect van politie, den heer Pietri, den heer James Rothschild, enz.

De Koningin werd onder de levendigste toejuichingen van het publiek en door de directeuren van den Straatsburger spoorweg ontvangen. De muzijk van het regement voltigeurs speelde het *God save the Queen*, en onmiddellijk daarna stapte de Koningin het stations-gebouw binnen.

Het geheele gevolg was in volle uniform, en de kleeding was waarlijk schitterend genoeg om een imposanten indruk te weeg te brengen. De generaal Lawoestine, bevelhebber der nationale garde, bood de Koningin en hare dochter een heerlijk bouquet aan en de leden der Engelsch Koninklijke en Fransch Keizerlijke familie stapten in het voor hen bestemde eere-rijtuig, terwijl de dames en heeren van het gevolg plaats namen in de overige acht rijtuigen. De Koningin wisselde nog eenige woorden met den maarschalk Vaillant, met de heeren Fould, Billault en graaf Walewski, waarna de Keizer het hoofd buiten het portier stak en verder het signaal tot vertrek gaf. De trein zette zich als-

toen onmiddellijk in beweging, onder de luide vreugdekreten der aanwezigen.

De Keizer en prins Napoleon vergezelden de hooge gasten naar Boulogne

Het bezoek der Koningin heeft zich aanhoudend door fraai weder gekenmerkt en H. M. had ruimschoots gelegenheid, om zich van de goede gezindheid der Franschen te overtuigen. Wij hopen, dat zij het gastvrije Fransche hof heeft verlaten met vernieuwde ingenomenheid voor de alliantie en wij wenschen, dat deze van zeer lange duur moge zijn; iets, hetgeen wij trouwens verwachten.

— Nopens het feest, dat ter eere der Koningin van Engeland te Versailles werd gegeven, verneemt men nog de volgende bijzonderheden:

Reeds ten zes ure in den namiddag was eene talrijke menigte volks in de omstreken van het kasteel verzameld, om de Engelsche Koningin en het vuurwerk te zien, dat te Versailles zou worden afgestoken.

Ten acht ure begon Versailles verlicht te worden. De uitgestrekte lijnen van het kasteel begonnen zich af te teekenen in lange gazstreepen.

De eeretuin was met groote kandilabres versierd. Het ridderstandbeeld van Lodewijk XIV was van trappen omringt, versierd met bloemen en groenende boomen.

Maar het was vooral in den hof, op het terras, dat de vuurwerkkunst hare pracht aan den dag legde. Eene groote gaanderij bevond zich tegenover het kasteel, en verlengde zich regts en links door eene zuilen gaanderij, die tegen het terras aankwam. Men zou gezegd hebben, dat een vuurpaleis zich tegenover het steenen paleis verhief.

Eerst te negen en een half uur kwam de Koninklijke stoet van St. Cloud aan, voorafgegaan door een detachement der Centgardes.

Volgens de gewoonte zijn de Keizer en de Koningin van Engeland alleen langs den marmeren trap binnen gekomen. De genoodigden hebben zich in de spiegelgaanderij begeven, langs de gezanten- en prinsentrappen.

De spiegelgaanderij was uitstekend versierd.

In het midden der zaal stond een rood fluweelen troon met gouden honigbijen doorweven. Daartusschen bemerkte men de letters N(apoleon), E(ugenie), V(ictoria), en A(lbert).

De grond van den troon was van wit satijn, waarop eene vlugt uit goud geborduurde arenden was aangebragt. Boven den troon bevond zich de Keizerlijke kroon.

Ten tien ure werd het vuurwerk afgestoken. Het hof en de genoodigden woonden het bij van op hunne estrade, waarheen twee trappen geleidden, bedekt met fraaije tapijten.

In de zaal van de opera was te elf uur een souper opgedischt. De zaal was door 150 lustres verlicht en met bloemen versierd. Veertig tafels waren in de zaal aangerigt.

Getrouw aan de eerbiedige naleving van den Zondag, heeft de Koningin, volgens de gebruiken van het Londensche hof, vóór middernacht het gezelschap verlaten.

Binnenland.

's Gravenhage, 29 Augustus.

Het (Staatsblad no. 112.) bevat een koninklijk besluit van 14 Augustus jl., houdende vaststelling van een nader Reglement voor de huizen van bewaring.

Z. M. heeft aan den heer C. Wijnmalen, op zijn verzoek, eervol ontslag verleend als directeur van het postkantoor te Steenbergen, behoudens aanspraak op pensioen, en heeft voorts ter zijner vervanging benoemd tot directeur van het postkantoor te Steenbergen, den heer mr. C. S. Wijnmalen, wonende aldaar.

Wij vernemen, dat de heer van Hoogaerden, ingenieur van de Hollandsch-Belgische spoorwegen, benoemd is tot ridder der Luxemburgsche orde van de Eikenkroon.

* Vrijdag morgen ten 8 ure, zal het stoffelijk overschot van wijlen den generaal-majoor baron van Heert, op de burgerlijke begraafplaats, met de aan zijnen rang verschuldigde militaire eerbewijzingen worden ter aarde besteld.

* In de residentie zijn aangekomen en aan het hôtel *de Bellevue* afgestapt, sir E. Jervin, kolonel in Engelsche dienst, en Mr. J. B. Atkinson, beide komende van Londen.

* Reeds, is medegedeeld, dat de ziekte in de aardappelen zich in de Scheveningsche duinen had vertoond, hetgeen dan ook op sommige stukken grond het geval was. Thans kan men evenwel mededeelen, dat op stukken grond, waar de struik reeds dood was, en waar de ziekte zich derhalve bevond, de aardappelen eene nieuwe groeikracht hebben verkregen, zoodat men hoopt dat het algemeen gevreesde kwaad, dat men zich daarvan voorstelde, grootendeels [illegible] goeden uitslag van den oogst zal kunnen rekenen.

* Het *Dagblad van 's Hage* meldt, dat het aanbesteden werk nopens het maken van eenen steiger om den Grooten of St. Jacobstoren alhier, nog niet is gegund.

Programma der uit te voeren muzijkstukken door het muzijkcorps van het 4e regement dragonders op het terras van het Groot Stedelijk badhuis te Scheveningen, op morgen (Donderdag) des namiddags ten *zes* ure.

No. 1. Marche ordinaire. par Miry; 2o. Ouverture de l'Opera Marie, par Herold; 3o. Fantaisie sur les motifs des Barcarole, par Mohr; 4o. Das Bild des Rose (Lied) par Spohr; 5o. La Villageoisse Allemande, Valse, par Burgmuller; 6o. Galop par Mordach, Pauze; 7o. Ouverture, le Philtre, par Auber; 8o. Air de l'Opéra Norma par Bellini; 9o. Paula Polka, Mazurka, par Smits; 10 Galop.

Bij beschikking van 27 Augustus jl. heeft de Minister van Binnenlandsche Zaken bepaald, dat de verkiezing van een lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal in het hoofdkiesdistrict 's Gravenhage, ter vervulling van de vacature, ontstaan ten gevolge van het door jhr. W. Boreel van Hogelanden genomen ontslag, zal geschieden op Donderdag den 20sten September aanstaande.

De hoofd-commissaris van politie te Rotterdam deelt mede, met verzoek van opsporing en berigt, dat aldaar op 15 Junij jl. per post naar Ihlowerfehn in Oost-Friesland is verzonden een brief, aan het adres van den Schiffzimmermann J. Aden, inhoudende 3 bankbiljetten, zijnde: no. 866, dd. 25 Sept. 1848, groot *f* 300; no. 344, dd. 11 Junij 1850, groot *f* 60, en no. 172, dd. 14 Junij 1849, groot *f* 40 te zamen *f* 400; welke brief op 18 Augustus jl. nog niet teregt gekomen is.

Eergisteren heeft bij de rijks-marine te Amsterdam de herbesteding plaats gehad van het schilderen der gebouwen en verdere aangelegenheden, behoorende tot 's rijks werf, waarvan aannemers geworden zijn de heeren C. Bronkhost, L. van den Berg, Mrs. Schilders aldaar, voor de som van *f* 4183.

Den 27sten dezer liep te Enkhuizen binnen de vijfde onzer haringbuizen, *Willem de Eerste*, stuurman W. Meijer, met een voorraad van 80 ton haring en 20 ton zoutevisch, terwijl er slechts 9½ ton in de jagerij waren overgezet, zoodat deze buis 45 ton haring meer heeft gefourneerd dan de onmiddellijk voorgaande.

De officier van justitie te Zierikzee berigt, dat een brief, van Stavenissen naar Utrecht per post verzonden; inhoudende 1 bankbillet No. 19 van *f* 25, 1 muntbillet No. 913 van *f* 10, 1 coupon Nation. W. S. van 1 April jl. get. G. H. Muller, No. 439 van *f* 9.90 en 1 postzegel van 10 cts., te zamen *f* 45, is vermist.

De officier van justitie te Zwolle berigt dat, volgens nu eerst gedane aangifte, den 5den Julij jl. op de post aldaar is bezorgd *een aangeteekende brief*, aan het adres van den heer W. V. te Zeist, waarin verzekerd wordt dat besloten was een bankbiljet, No. 942, gedagteekend 24 September 1851, groot *f* 100, welke brief niet schijnt te zijn aan het adres bezorgd. De officier voornoemd verzoekt opsporing en berigt.

Drie bouwmans-erven van het weeshuis der Hervormde Gemeente te Zwolle, welke, los van huur zijnde, in de vorige week weder voor negen jaren verpacht werden, hebben voor dat tijdvak bijna vier en negentig honderd gulden meer dan gedurende de verloopen negen jaren opgebragt.

Uit verschillende provincien ontvangen wij berigten, dat de ziekte in de aardappelen zich niet aan den knol der wintersoorten vertoont, en dat er overvloed van dat artikel voorhanden is, als zijnde de oogst overal zeer gezegend.

De aardappelziekte is dit jaar in de provincie Utrecht van weinig beteekenis. Zij bepaalt zich meestal tot het loof en, waar zij ook de vrucht heeft aangetast, tot de vroege rijpe soorten, welke echter voor meer dan de helft reeds gerooid en gebruikt waren, toen de ziekte zich openbaarde. De schade is dus uiterst gering, want de ziekte is sedert lang reeds tot staan gekomen en de late of winteraardappelen, als volkomen rijp, worden mede hier en daar reeds gedolven en voor *f* 2 *het mud* verkocht, volkomen gaaf en lekker van smaak. (*Amersf. Ct.*)

De *Nederlandsche Stoompost* meent de heeren Croker en Burn geluk te mogen wenschen, dat hun arbeid, het ontwerpen namelijk van een plan tot doorgraving van „Holland op zijn smalst" en tot droogmaking van het IJ, in de twee laatste jaren een gunstigen uitslag belooft, en hij wenscht evenzoo Amsterdam geluk, dat er nu eenige waarschijnlijkheid bestaat, om die stad voor verdere achteruitgang te bewaren en dat zij spoedig weder in voorspoed zal toenemen en worden, wat zij eenmaal was, de grootste koopstad van Noordelijk Europa.

De *Nieuwe Rotterdamsche Ct.* heeft eene depêche uit Triëst ontvangen, bevattende alleen handels-tijdingen uit Batavia, loopende tot 16 Julij; staatkundig nieuws was er niets.

Capelle a/d IJssel, 27 Aug. Heden is op de werf van de heeren W. J. Hoogendijk en Co. alhier met goed gevolg van stapel geloopen, het barkschip *Odilia Margariela*, voor rekening van de heeren Schloss en Co., zullende gevoerd worden door kapitein C. F. Hazelhoff.

Onmiddellijk is daarna de kiel gelegd van het barkschip genaamd *Allegonda* [illegible] 450 Javalasten, mede voor rekening van bovengenoemde firma.

Zwolle, 27 Aug. Nadat in het laatst der vorige week, aan boord van een alhier liggende aak, eene oude vrouw zeer spoedig is overleden en hare ziekte alle teekenen der cholera schijnt gehad te hebben, overleed heden nacht aan boord van hetzelfde vaartuig, eene jonge vrouw, dochter van de eerste, welke gisteren hier was gekomen, om het lijk harer moeder te zien.

Wijk bij Duurstede, 28 Aug. In den gemeenteraad van heden is met meerderheid van stemmen besloten tot de niet-toelating als raadslid van den heer B. G. van Heyst, die bij proces verbaal van de laatste stemming met volstrekte meerderheid als zoodanig is gekozen. De gronden van den raad berusten op het volgende:

Daar art. 31 der gemeente-wet aan den raad voorschrijft niet alleen om de geloofsbrieven der nieuw ingekomen leden te onderzoeken, maar ook te beslissen over de verschillen; die er ten opzigte der verkiezing zelve oprijzen en van deze benoeming aan Gedeputeerde Staten en den benoemde kennis te geven, zoo stelt men aan den Raad voor: om te beslissen dat de heer B. G. van Heyst bij de laatste vrije stemming *niet* met volstrekte meerderheid van stemmen is gekozen en hem niet tot de zitting van den gemeenteraad toe te laten en wel op de volgende gronden;

Uit het proces verbaal van stemopneming toch blijkt dat er 164 geldige stemmen waren uitgebragt (waarvan dus de volstrekte merderheid was 83);

Dat er op B. G. van Heyst waren uitgebragt 80 stemmen. — Op B. H. van Heyst 1. — Op G. B. van Heyst 1. —Op van Heyst.

Het stembureau meende nu die 3 stemmen aan die van den heer B. G. van Heyst te kunnen toevoegen en te proclameren dat hij met 83 stemmen was verkozen.

Hierin heeft het stembureau echter eene vergissing begaan. Art. 62 der kieswet toch bepaalt in welke gevallen de beslissing over de uitgebragte briefjes aan het stembureau is overgelaten, dan namelijk wanneer er aan de *geldigheid* der briefjes wordt getwijfeld.

Wanneer deze twijfel bestaan kan, wordt in art. 61 aangegeven, namelijk: als zij 't vereischte zegel missen, als zij onderteekend zijn, geen persoon duidelijk aanwijzen, niet ingevuld zijn, etc. Van de hier opgegeven gevallen nu bestond er *een* stembriefje, dat alleen inhield van Heyst, daar dit geen persoon duidelijk aanwees. Over dit dus kon het stembureau eene beslissing nemen. De twee andere briefjes B. H. en G. B. van Heyst wezen toch duidelijk eenen *anderen persoon* als B. G. van Heyst aan, over deze kon het stembureau dus niet beslissen.

Dat de beslissing van het stembureau aan eene vergissing is toe te schrijven en dat het zelf het anders heeft begrepen, blijkt uit het briefje J. Verbeek, dat als het consequent had willen zijn dan ook aan J. J. A. Verbeek had moeten zijn toegekend. De bewering toch dat er meer Verbeeken in Wijk bij Duurstede zijn, geldt niet, daar dit ook met van Heyst het geval is.

Uit het beweerde volgt derhalve dat, zoo het stembriefje, waarover het stembureau kon beslissen bij de 80 van B. G. van Heyst werd gevoegd, hij slechts 81 stemmen had, en dus niet het vereischte getal, om tot lid van den raad te zijn gekozen. (*U. Ct.*)

Arnhem, 28 Aug. In de zitting van den gemeenteraad van 25 dezer, is o. a. behandeld het adres van een aantal R. C. ingezetenen, houdende het verzoek: dat het den raad moge behagen om op een vroeger besluit terug te komen, waarbij aan mejufvrouw van der Bach, te Nijmegen, het verlof geweigerd werd tot het oprigten eener bijzondere school der tweede klasse, en dat de raad alsnu het rekwest van mej. van der Bach nader in gunstige consideratie mogt nemen. Adressanten motiveerden hun verzoek breedvoerig, en betoogden, dat te dezer stede bepaalde behoefte aan dergelijke school was, terwijl zij mej. van der Bach beschouwden, als eene zeer geschikte persoon om aan het hoofd van zulk eene inrigting te staan.

De voorzitter deelt mede, dat de plaatselijke schoolcommissie op dit adres een advies heeft gezonden, dat door den secretaris wordt voorgelezen. De schoolcommissie zet daarin haar gevoelen in het breede uiteen. Zij betoogt, dat hier ter stede geene behoefte is aan eene dergelijke school op te rigten en dat buitendien mej. van der Bach in geenen deele voldoet aan de vereischten, door de wet voorgeschreven, om onderwijs te mogen geven in eene bijzondere school der tweede klasse. De schoolcommissie herinnert aan verschillende bepalingen der wetten betreffende het onderwijs, o. a. aan die dat de bevoegdheid om op de verlangde school onderwijs te geven aan mej. van der Bach niet zou kunnen verleend worden dan na een vergelijkend examen; voorts, dat zij niet tot dergelijk examen zou mogen worden toegelaten, wijl zij, als niet geadmitteerd tot het geven van onderwijs in het rekenen, de aardrijkskunde en de geschiedenis, niet de noodige vereischten heeft om te onderwijzen, zoo als dat op eene bijzondere school der tweede klasse gevorderd wordt.

De conclusie der commissie strekt om het adres van mej. van der Bach op nieuw af te wijzen en aan de andere adressanten te kennen te geven, dat het hun vrijstaat, om zich met een verzoek tot het oprigten eener bijzondere school der eerste klasse aan te melden.

De heer Schiff gaat het advies der schoolcommissie na en licht dit nader toe. Spr. herinnert aan het verschil tusschen eene bijzondere school der tweede en eene van de eerste klasse en meent dat adressanten dat onderscheid niet kende, toen zij boven gezegd verzoek deden. Hadden zij de wetgeving op dit punt gekend, dan zouden zij hebben ingezien dat het wettig onmogelijk was de gevraagde toestemming tot oprigting eener bijzondere school der tweede klasse te geven.

De heer Henny vraagt of er een tweede verzoek van mej. van der Bach bij den raad is ingekomen, zoo als hij uit het advies der schoolcommissie heeft gemeend te moeten afleiden, en of de raad daarop afwijzend had beschikt.

Dit door den voorzitter toestemmend beantwoord zijnde, zegt Spr.: dat hij thans in het midden wenscht te laten, of er aan eene school, zoo als die door adressanten wordt begeerd, al dan niet behoefte bestaat, doch dat hij naar aanleiding der tegenwoordige verzoeken wenscht te wijzen op een ander punt: op eene overschrijding namelijk van bevoegdheid door den raad bij eene afwijzing van het vroeger verzoek van mej. van der Bach gepleegd. Zijns inziens had de raad op dat verzoek geene beschikking hoegenaamd mogen nemen, maar zich behooren onbevoegd te verklaren. Met inroeping der verordeningen op het lager onderwijs en art. 126 der gemeentewet, zegt Spr., dat het verleenen en dus ook het afwijzen eener gevraagde vergunning tot het oprigten eener lagere school niet behoord tot de competentie van den gemeenteraad, maar van Burge-

meester en Wethouders, zoo als dat dan ook is beslist bij het Koninklijk besluit van 5 Sept. 1854 (*Staatsbl.* no. 131), houdende vernietiging van twee besluiten van den gemeenteraad van Deventer, Naar zijn gevoelen heeft de Raad zich door zijn vroeger besluit alzoo op een onwettig terrein geplaatst, en kan thans niets beter doen dan den voet terug te trekken en zich binnen de grenzen van zijn eigen terrein te begeven, althans zoo hij geen gevaar wil loopen door Z. M. den Koning, bij wijze van vernietiging van meergenoemd besluit binnen dat wettig terrein te worden terug gezet. Hij stelt dienvolgens voor om, naar aanleiding der adressen in behandeling, terug te komen op het vroeger genomen besluit, waarbij aan mej. v. d. B. de oprigting eener lagere school geweigerd word, dit besluit in te trekken en zich voorts te verklaren onbevoegd om de verlangde vergunning te verleenen als behoorende tot de bevoegdheid van burgemeester en wethouders.

De heer Schiff zegt dat burgemeestsr en wethouders, toen het verzoek van mej. v. d. B. regtstreeks aan den raad gerigt was, geene vrijheid meenden te hebben de behandeling van dat verzoek aan het oordeel van den raad te onttrekken, die dan, Spr. erkent dit, onbevoegd daarop een besluit heeft genomen. Spr. acht het echter onnoodig dat besluit in te trekken, wijl het toch tot geene consequentien leiden zal, en meent dat de raad intusschen verpligt is tegenover het aantal geachte ingezetenen, die het adres hebben onderteekend, meer te doen dan zich eenvoudig onbevoegd te verklaren om in deze te beslissen, en wenscht dat de raad hun de noodige inlichtingen geve, waarom op hun verzoek geene gunstige decisie kan worden genomen. Hij stelt voor de thans aanhangige adressen eenvoudig te verwijzen naar Burgemeester en Wethouders en daarvan, onder mededeeling van ruime inlichtingen, aan de adressanten kennis te geven.

De heer Henny acht het geven van inlichtingen goed, doch gelooft, dat men het vroeger onwettig verrigte behoort te vernietigen en blijft alzoo bij zijn voorstel persisteren.

Na eenige discussie ook over de prioriteit der beide voorstellen, wordt dat van den heer Henny in omvraag gebragt en met algemeene stemmen, op éėne na, die van den heer Schiff *aangenomen*, zoodat de Raad, met intrekking van het vroeger besluit, zich onbevoegd verklaart in deze eene beslissing te nemen, als behoorende tot de competentie van Burgemeester en Wethouders, waarvan aan adressanten zal kennis gegeven worden. (*Arnh. Ct.*)

---

§ **Groningen**, 28 Aug. Wij zenden u hierbij een kort verslag van de belangryke gemeenteraads-zitting van 24 dezer, waarin de plaatselijke belasting op het gemaal werd afgeschaft.

Bij monde van den heer Trip werd rapport uitgebragt door de Commissie, in wier handen waren gesteld de stukken betrekkelijk de herziening van het belastingstelsel der gemeente, en door welke Commissie thans betrekkelijk de in de vorige vergadering behandelde *ontwerp-verordening voor den hoofdelijken omslag* wordt gerapporteerd, dat het resultaat van het vernieuwd onderzoek is geweest, dat de meerderheid met de beginselen, in de verordening uiteengezet, is blijven instemmen; twee leden gaven de voorkeur aan eene zuivere inkomstenbelasting, overeenkomstig het rapport, uitgebragt in de zitting van den 25 Nov. 1854. Eenstemmig was de Commissie van oordeel, dat, bij behoud van de tegenwoordige ontwerp-verordening, enkele wijzigingen wenschelijk zouden zijn. Deze wijzigingen bestaan hierin, dat alinea 2 art. 4 der verordening aldus zal worden gelezen:

«Inwoners, die op het eerste kohier niet voorkomen, worden aangeslagen voor zoodanige som, als B. en W., met inachtneming van evengezegde artt. 7, 8, 9 en 10, zullen vermeenen te behooren.»

Art. 7 wordt voorgesteld aldus te lezen: «De belastingschuldigen worden verdeeld in 10 klassen. Zij, die eene woning in gebruik hebben, waarvan naar de huurwaarde rijks personeele belasting moet worden betaald, behooren: tot de 1ste klasse, indien de huurwaarde *f* 45 tot en met *f* 70 bedraagt.

tot	de	2de kl., indien de huurw.	*f* 70.01	tot en met	*f* 100	bedr.
»	»	3de » » » »	- 100.01	»	- 150	»
»	»	4de » » » »	- 150.01	»	- 200	»
»	»	5de » » » »	- 200.01	»	- 275	»
»	»	6de » » » »	- 275.01	»	- 350	»
»	»	7de » » » »	- 350.01	»	- 450	»
»	»	8ste » » » »	- 450.01	»	- 600	»
»	»	9de » » » »	- 600.01	»	- 700	»
»	»	10de » » » »	- 700.01	en daarboven.		

«Zij, die meer dan éėne woning in de gemeente in gebruik hebben, worden geplaatst in die klasse, waarin zij behooren, naar de huurwaarde van de woning, die het hoogst is aangeslagen. Zij, die geene woning in gebruik hebben, waarvan zij rijks personele belasting moeten betalen, doch vermeend worden een jaarlijksch zuiver inkomen te hebben van *f* 300 en meer, worden geplaatst in zoodanige kl., als burg. en weth. zullen vermeenen te behooren, met inachtneming van de bepaling van art. 10»

Art. 8 zal volgens het voorstel der commissie aldus luiden: «De som, waarvoor ieder belastingschuldige kan worden aangeslagen, bedraagt voor hen die behooren:

tot de	1ste klasse	als minimum	*f* 1	en als maximum	*f* 35
» »	2de	» »	- 5	»	- 50.
» »	3de	» »	- 8	»	- 75.
» »	4de	» »	- 12	»	- 100.
» »	5de	» »	- 16	»	- 137.
» »	6de	» »	- 22	»	- 175.
» »	7de	» »	- 29	»	- 225.
» »	8ste	» »	- 37	»	- 300.
» »	9de	» »	- 50	»	- 350.
» »	10de	» »	- 58	»	- 500.

Voor elke *f* 800, waarvoor de hoofdsom der te heffen belasting in de begrooting der gemeente beneden de *f* 80,000 is uitgetrokken, wordt het minimum en het maximum van iedere klasse met 1 ten honderd verminderd.

Art. 10. «Ter bepaling van de som, waarvoor ieder belastingschuldige zal worden aangeslagen, geven burg. en weth. acht op de navolgende grondslagen:

1) Op de bezoldiging of het voordeel van ambten, bedieningen, pensioenen.

2) Op het vermoedelijk zuiver inkomen van handel, bedrijf, beroep en ambacht.

3) Op het vermoedelijk zuiver inkomen van bezittingen.

Daarbij wordt gelet:

a. Op de som, waarvoor de woning van den belastingschuldige voor de rijks personele belasting naar de huurwaarde is geschat.

b. Op het bedrijf, de bediening en betrekking van den belastingschuldige.

c. Op de vertering en besparing van den belastingschuldige.

d. Op den uiterlijken staat van den belastingschuldige.

e. Op het meer of minder bezwaar voor den belastingschuldige, ontstaande uit de grootte van zijn huisgezin, naar het bevolkingsregister der gemeente.»

De commissie stelt eindelijk voor art. 11 weg te laten.

Ten slotte stelt zij voor, de alzoo gewijzigde verordening aan te nemen.

Nadat was besloten, dadelijk tot de behandeling van de zaak over te gaan, werd in de eerste plaats in 't breede het woord gevoerd door den heer Swaagman, die de redenen opgaf, waarom hij zich bij nader inzien thans niet met deze verordening zou kunnen vereenigen, terwijl hij vervolgens voorstelde: «dat de raad besluite, om met intrekking der 8 artikelen in de vergadering van den 25 Julij aangenomen, 1) zich te vereenigen met het voorgestelde der centrale afdeeling, bij haar rapport van den 23 Junij van dit jaar onder 1*a*, bladz. 32; 2) om de door de oorspronkelijke commissie bij haar rapport van den 25 Nov. 1854 als bijlage B aangeboden ontwerp-verordening vast te stellen, onder de wijzigingen omschreven in het rapport der centrale afdeeling onder 2o. *c.* blz. 37; 3) om de door de oorspronkelijke commissie als bijlage C tevens aangebodene ontwerpverordening betreffende de invordering van den hoofdelijken omslag aan te nemen, onder de wijzigingen in hetzelfde rapport der centrale afdeeling, insgelijks op blz. 37 sub. 3o. vermeld. Mogt dit voorstel niet, het voorgedragene plan wel worden aangenomen, dan stelt Spr. voor, de laatste alinea van art. 8 aldus te lezen: «Het cohier wordt telken jare opgemaakt naar eene behoefte van *f* 80,000. Elks aanslag zal echter verminderd worden met een ten honderd voor iedere *f* 800, die in de begrooting der gemeente minder dan *f* 80,000 is uitgeschreven.

Daarna ontwikkelde de heer Geertsema zijne gronden, waarop ook hij tegen de verordening en voor het amendement van den heer Swaagman zou stemmen. Nadat deze sprekers door de heeren Onnes, Trip, Doornbosch, en de Sitter waren bestreden, en ook de Voorzitter de redenen had opgegeven, waarom hij zich, ondanks de vele moeijelijkheden, aan de uitvoering der verordening verbonden, met de meerderheid der commissie had vereenigd, werden de beraadslagingen over de algemeene strekking gesloten en daarop het eerst het voorstel van den heer Swaagman in omvraag gebragt. Het wordt met 15 tegen 2 stemmen verworpen. — *Voor*, de heeren Geertsema en Swaagman.

Alsnu overgegaan zynde tot de artikelswijze behandeling van het voorstel der comm.[e], wordt tengevolge van een opmerking van den heer v. Houten besloten, het maximum der 8ste klasse te stellen op *f* 550 en het minimum der 9de klasse op *f* 550,01, en de 7de en 8ste klasse met *f* 100, de volgende met 150 te laten opklimmen.

Bij art. 8 wordt ten gevolge van deze verandering ook eene wijziging in de cijfers noodig en moet dit nu worden: de 8ste klasse van *f* 37 tot 275 en de 9de klasse van *f* 45 tot *f* 350.

Het amendement van den heer Swaagman op dit artikel wordt na eenige discussie tusschen de heeren Swaagman, Trip, Onnes en de Sitter door eerstgenoemde alzoo gewijzigd, dat hij alsnu voorstelt: uit de laatste alinea van dit artikel het woord «maximum» weg te laten, zoodat, indien eene mindere som dan *f* 80,000 noodig zal zijn, alleen de minima, voor de klassen gesteld, verminderd zullen worden. In stemming gebragt wordt dit voorstel met 16 tegen 1 stem verworpen. Nadat nu na nog eenige discussie ook de overige artikels waren goedgekeurd, werd ten slotte de geheele verordening in stemming gebragt, en met 14 tegen 3 stemmen aangenomen. — Tegen: de heeren Geertsema, Swaagman en Oudeman.

Daarna zijn achtereenvolgens nog aangenomen 1o. de verordening op de invordering van den hoofdel. omslag en 2o. de verordening op de afschaffing der accijnsen.

Publieke Vermakelijkheden.

Kon. Fransche Schouwb., Donderdag 30 Aug. 7 ure.

Bénefice de Mr. Felecien, LE VIEUX de la VIEILLE, vaudeville en un acte; MIDI á 14 HEURES, vaudeville en un acte; UN SERVICE à BLANCHARD, vaudeville en un acte; LE CACHEMIRE VERT, comedie en un acte.

Prijs-Courant der Effecten.

AMSTERDAM, 28 Augustus 1855.

Nederland.	Pct.		Rusland.	Pct.	
Ned. W. Schuld.	2½	63¾			
Dito Certificat.	3	76 $^{1}/_{16}$	*Hope* 1798/1816	5	102⅞
Dito Dito.	4	98½ ¼ $^{5}/_{16}$	Dito 1828/1829	5	102⅞
O. I. Leening	4	90⅛	Cert. 1831/1833	5	
Amort. Syndic.	3½		Dito Dito	4½	
Hand.-Maats.	4½		Dito *Hope*	4	77⅝
Belgie.			Dito *Stieglitz*	4	76⅛
Certificaten	2½		Dito dito 5e Ser.	4	
D° *Rotschild*	2½	51	Dito 1854	5	82½
Frankrijk.			Inschr. Assig.	6	
Obligatien	3		Certific. dito.	6	58⅝
Spanje.			**Polen.**		
Nieuwe	1	18⅞ $^{13}/_{16}$	Obligatiën	4	
Dito Buitenl.	3	37¾ ⅞	**Oostenrijk.**		
D° Binnenl. ⁰/m.	3	31			
Bew. Sp. Com.			Metaliek	5	62 $^{11}/_{16}$ $^{10}/_{16}$
Amort. Schuld.			Dito bet. Amst.	5	74½ $^{9}/_{16}$
Portugal.			Dito Nation.	5	67¾ ⅞
Londen nieuwe.	3	40 $^{3}/_{16}$	Dito 1847	2½	82 $^{1}/_{16}$
Dito uitgest.	4		Dito 1851/1852	2½	82 $^{1}/_{16}$

Mexic., te Lond. 3 pct. 20$\frac{15}{16}$, 21; dito Onb. 20$\frac{15}{16}$, 21; Venez. 3¾ pct. 28¾, 29, 29.

Londen, Consols 91⅛, ¼; 1 pct. Spanje 18⅝, ⅞; Mexic. 21¾, 22.

Parijs, Fransche 66.65; 3 pct. binn. 30⅝.

Onze fondsenmarkt leverde heden wederom noch in Binnenl., noch in vreemde effecten iets bijzonders op, alleen was naar Venez., tot hooger prijzen veel vraag.

Advertentien.

DE PILLEN VAN HOLLOWAY,

zijn een uitmuntend middel voor *alle ongesteldheden* der vrouwelijke kunne. Dezelven worden bijzonder aanbevolen aan de bevolking der Nederlanden aangaande derzelver buitengewone uitwerking bij ongesteldheden der vrouwen, zoowel in den jeugdigen leeftijd van vijftien of zestien jaren, als in dien van veertig tot vijftig, en het is onbetwistbaar bewezen dat door dit middel die gevaarlijke tijdvakken van het leven, ongehinderd voorbijgaan, zonder dat het gestel in het minste geschokt wordt.

Door het vermeerderd debiet zijn de prijzen als volgt: Doosjes Pillen à *f* 0.80, *f* 1.85, *f* 3.00, *f* 6.75, *f* 13.50, *f* 20.50. Potjes Zalf à *f* 0.80, *f* 1.85, *f* 3.00, *f* 7.05, *f* 13.85, *f* 20.95.

Zijn op franco aanvragen à contant te bekomen bij: J. M. VAN RENESSE, te 's Hage; bij B. ADAMA, te Amsterdam; bij L. J. GROOTENDORST, te Utrecht en bij J. STRAATMAN, Hoofd-depôthouder te 's Bosch, alsmede in HOLLOWAY'S Etablissementen te Londen, 244 Strand, en te New-York, 80 Maiden Lane. (918.)

Bij S. E. VAN NOOTEN, te *Schoonhoven*, zijn nog eenige exempl. op aanvrage te bekomen van de

Handelingen der Staten-Generaal

OVER

ONDERWIJS, KUNSTEN EN WETENSCHAPPEN.

1853-1854.

gr. 8o., 422 bladz. *voor den verminderden prijs van* *f* 2.50. (919)

Gedrukt bij C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.